

Zbornik sudske prakse

Predmet C-457/12

S.

protiv

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

i

Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

protiv

G.

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State, Nizozemska)

„Članak 20., članak 21. stavak 1. i članak 45. UFEU-a – Direktiva 2004/38/EZ – Pravo na slobodno kretanje i boravak na području država članica – Nositelji prava – Pravo boravka državljanina treće zemlje koji je član obitelji građanina Unije u državi članici čiji je taj građanin državljanin – Građanin Unije koji ima boravište u državi članici čiji je i državljanin – Poslovne aktivnosti – Redovna putovanja u drugu državu članicu“

Sažetak – Presuda Suda (veliko vijeće) od 12. ožujka 2014.

1. *Građanstvo Unije – Pravo na slobodno kretanje i boravak na području država članica – Direktiva 2004/38 – Nositelji prava – Članovi obitelji građanina Unije koji su državljani treće zemlje – Isključenje*

(čl. 21. UFEU-a; Direktiva 2004/38 Europskog parlamenta i Vijeća)

2. *Slobodno kretanje osoba – Radnici – Građanin Unije koji boravi na području države članice čiji je državljanin, ali radi u drugoj državi članici i kao radnik redovito odlazi u drugu državu članicu – Pravo boravka članova obitelji – Uvjet – Odvratajući učinak koji pravo boravka ima na učinkovito korištenje prava na slobodno kretanje – Procjena od strane nacionalnog suda*

(čl. 45. UFEU-a)

1. Odredbe Direktive 2004/38 o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravak na području država članica treba tumačiti u smislu da državi članici ne brane da odbije priznati pravo boravka državljaninu treće zemlje koji je član obitelji građanina Unije u slučaju kada taj građanin ima državljanstvo dotične države članice i boravi u toj državi, ali redovito odlazi u drugu državu članicu u okviru svojih poslovnih aktivnosti.

Naime, navedene odredbe daju pravo boravka u korist samog građanina Unije i izvedeno pravo boravka u korist članova njegove obitelji samo u slučaju kad se taj građanin koristi svojim pravom na slobodno kretanje nastanujući se u državi članici koja je različita od države čiji je državljanin.

(t. 34. i 35. i izreka)

2. Članak 45. UFEU-a treba tumačiti u smislu da se njime državljaninu treće zemlje koji je član obitelji građanina Unije daje izvedeno pravo boravka u državi članici čiji je taj građanin državljanin, u slučaju kada taj građanin boravi u potonjoj državi, ali redovito odlazi u drugu državu članicu u svojstvu radnika u smislu spomenute odredbe, ako odbijanje da se odobri takvo pravo boravka ima odvratajući učinak na učinkovito korištenje prava koja dotični radnik ima na temelju članka 45. UFEU-a, a na nacionalnom je sudu da to provjeri.

U tom pogledu, okolnost da se dotični državljanin treće zemlje skrbi o djetetu građanina Unije može biti relevantan element koji nacionalni sud mora uzeti u obzir. Međutim, činjenica da bi se moglo činiti poželjnim da takvu brigu preuzme državljanin treće zemlje, izravni srodnik bračnog druga građanina Unije, nije sama po sebi dovoljna da bi se zaključilo da postoji odvratajući učinak.

(t. 43., 44., 46. i izreka)